

Kõrwa! Ükski Inimenne ei olle meie ju-
res, agga wata, Jummal on Tunnis-
tus. Mees minno ja sinno wahhel! Ja
siin on se Riwwi-Kangur ja se Sammas
need olgo Tunnistusseks, et minna ei
tahha selle ülle sinno jure tulla, ja et sin-
na ei tahha ülle se Riwwi-Kangru ja
ülle se Samba minno jure tulla, Kurja
teggema. Abraami Jummal, ja temma
Wenna Naori Jummal (S. 139.), moik-
ko Sigust meie wahhele! Jakob tootas
sedda keik Rõmoga, ja wandus selle tõs-
sise Jummalajures, kedda temma Issa
Issaak kartis, ja ohwerdas Ohwrid seäl
Mäe peäl se Taewa ja Ma-Jummalale.

S. 207. Teisel Homikul tousis Laban
warra üles, ja jättis Jummalaga om-
ma Tütardele ja nende Poegadele, ja
õnnistas neid, ja läks omma Wenda-
dega taggasi omma Kojo. Ja Jakob
haf-

hakkas ka jälle eddasi minnema omma
Teed, ja Jummal Ingliid uaitasid en-
nast temmale kui üks suur Eõawäe-
Hulk, et temma Üst ja Lotus Jummal
peäle woiks sada kinnitud: sest temma
oll Labanist nüüd kül peäsnud, agga
teine Kartus olli temmal weel ees omma
Wenna Esawi pärrast, kes täis Wihha
oll järrele jänud, kui Jakob omma
Wannematte jurest olli ärraläinud (S.
172.).

S. 208. Jakob läkkitas sepärrast Räs-
susid ennese eli selle omma Wenna Esa-
wi jure, kes ennast Seiri-Male olli as-
sutand ellama, mis Kanaani-Maast ka
Loune pool Otsas olli, Wilisti-Kahwa
Ma kõrwas (S. 154.). Needsammad
Rässud ehk wäljaläkkitud Mehhed pid-
did siis wägga allandikkult Esawiga raki-
ma, ja tedda Jakobbi Issandaks nim-
metama